

РЕШЕНИЕ

№ 2734

гр. София, 18.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 21.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2734** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.211 вр. с чл.200, ал.1, т.15 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Е. Б. Г., , чрез адвокат О. Б. от [населено място], [улица], ет.4 СРЕЩУ ЗАПОВЕД №8121К-1924 от 21.02.2024г. на Министъра на вътрешните работи, с която на лицето е наложено дисциплинарно наказание „Мъмрене“ за срок от един месец.

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. На първо място –се твърди, че заповедта е незаконосъобразна и неправилна, поради нарушаване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона – чл. 146, т. 3, 4 и т. 5 от АПК. Конкретно се сочи, че административно наказващият орган е издал процесната заповед в нарушение на чл. 205 от ЗМВР, тъй като компетентният административен орган действа при условията на обвързана компетентност, а дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия изпълнител. Жалбоподателят по същество оспорва извършеното деяние за което и е наложено дисциплинарно наказание. Не ставало ясно кой служител и какво точно нарушение е извършила жалбоподателката в качеството ѝ на изпълняващ длъжността ВПД директор на института по психология-МВР. Твърди, че дисциплинарно-наказващият орган е допуснал съществено нарушение на чл. 206, ал. 2 и ал. 4 от ЗМВР, както и неизпълнение от последния на задълженията му при определяне на вида и размера на наложеното наказание. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Б.. Посочва, че заповедта е немотивирана, недоказана, необоснована и не са изложени необходимите елементи в нея, изискващи налагането на едно наказание. Претендира разноски.

Ответната страна в проведеното по делото съдебно заседание не се представлява. Постъпила е молба с писмени бележки от гл. юрк. Ц. оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Представена е писмена защита, в която твърди, че заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на посочените в същата разпоредби и е мотивирана. Визира, че в обжалвания акт изчерпателно са изброени всички пропуски на бездействие, които са довели до нарушаване на дисциплината и прилагане на задължителни подзаконови и вътрешноведомствени актове. Претендира се юрк. възнаграждение. Прави се възражение по разноските на другата страна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ И ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 06.03.2024г. по отношение на връчен акт на 22.02.2024г. /том I,л.20/ е в срок, от адресат на акта, засат от последния, поради което трябва да се разгледа по съществуто й.

В тази връзка съдът установява следните фактически обстоятелства:

От представена по делото кадрова справка рег. № 8121р-21504/18.10.2023г. (том I,л.107) се установява, че Е. Б. Г. е постъпила на работа в МВР на 24.01.2005г.. Последователно е заемала изпълнителски длъжности в ГДГП-МВР и изпълнителски и ръководни длъжности в ИП –МВР. Към момента на издаване на процесната заповед, с която на Е. Б. Г. е наложено дисциплинарното наказание- предмет на разглеждане в настоящото съдебно производство в периода от 19.01.2023г. до 26.09.2023 г. е била временно преназначена на длъжност-директор на Институт по психология-МВР със заповед №8121К-397/19.01.2023г.. От 26.09.2023г. е преназначена на длъжност началник на сектор „Психологично осигуряване на структури в [населено място]“ към отдел „Психологично осигуряване на структури в МВР“ към ИП-МВР, която заема и към момента. По време на службата е награждавана с „Благодарност“ през 2006г., „Парична награда“ през 2007г. и „Писмена похвала“ през 2021г. Няма заличени по чл. 213 от ЗМВР наложени наказания.

Представена е заповед № 8121з-1027/07.07.2023г. на министъра на вътрешните работи (том I, л. 218), относно извършване на тематична проверка в Институт по психология-МВР, с която е назначена комисия, определен е състав и е поставен срок от 35 работни дни, комисията да изготви обобщен доклад за резултата от проверката.

Изготвен е доклад с рег. № 4575р-1601/25.08.2023г.(л.194 и сл.) по описа на дирекция „Инспекторат“ – МВР, относно извършване на тематична проверка в Институт по психология-МВР, съгласно заповед МЗ № 8121з-1027/07.07.2023г. Извършен е анализ на постъпилата информация за неправомерни действия на главен инспектор Г., докато е изпълнявала длъжността ВПД директор на ИП – МВР със специфично наименование на длъжността старши комисар и е отразено, че са налице две нарушения. В конкретният случай, ще бъде разгледано констатираното нарушение по т. 2 (предмет на оспорване в настоящото производство). Било установено, че в периода от 19.01.2023 г. до 01.06.2023 г. не е създадена организация за изпълнението на Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР, утвърдени с МЗ № 8121з-1013/08.08.2017 г., изм. и доп. с МЗ № 8121 з-164/03.02.2023 г. (л.124) и Вътрешните правила за оборот на електронни документи и документи на хартиен

носител в МВР при използване на ЦАИС „Документооборот“, утвърдени с МЗ № 1з-2493/03.12.2013 г., вследствие на което са установени множество нарушения. В противоречие с изискването на чл. 49, ал. 1 от Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР, документите не се насочват към изпълнителите. Съгласно изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 13 от Вътрешните правила за оборот на електронни документи и документи на хартиен носител в МВР при използването на ЦАИС „Документооборот“ документи не се сканират, дори когато това е технически възможно, а в същото време сканирани документи се систематизират в „споделена папка“, до която имат достъп всички служители на института. Съгласно разпоредбите на чл. 16, ал. 1 и ал. 2 от Вътрешните правила за оборот на електронни документи и документи на хартиен носител в МВР при използването на ЦАИС „Документооборот“ не се създават преписки и не се правят връзки между документи, тематично свързани по определен въпрос. Тематично свързани документи се отлагат към дело в различни номенклатурни дела, без връзка между тях в ЦАИСДО, и документите не се окомплектоват в цялост поради това, че не се оформят преписки за тематично свързани документи, при извършеното през 2022 г. унищожаване на документи, несъдържащи класифицирана информация, са унищожени документи до 2015 г., а тематично свързани с тях документи, регистрирани през 2016 г., не са унищожени. Освен това при входящите документи не се въвеждат номера и датата на кореспонденцията, съгласно изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 2 от Вътрешните правила за оборот на електронни документи и документи на хартиен носител в МВР при използването на ЦАИС „Документооборот“. При въвеждането на кореспондент не се ползва номенклатурата на кореспонденти в ЦАИСДО, а те се въвеждат ръчно. Не се въвеждат и проследяват задачи в ЦАИСДО, тъй като служителите не работят с централизираната система за документооборот. Не се използва система за електронен обмен на съобщения, въведена в МВР на 01.09.2017 г. в изпълнение на Р. № 327/29.06.2017 г. В секция „чакащи документи — за регистриране“ съществуват необработени документи от 2018 г. Изходилите документи продължават да се изпращат само по пощата, без да се използва системата за електронен обмен на съобщения. Към дело се отлагат документи, без се постави съответната резолюция с дата и подпис на ръководния служител, приел, че работата по документа е приключена. Не е издадена заповед за определяне на местата за съхранение на печатите и длъжностните лица, които имат право да полагат и съхраняват печати. Изпращането и предаването на документи от едно звено в друго не се извършва чрез деловодството и не се отразява движението на документа към новия получател. Не са въведени тетрадки за отразяване движението на документите на хартиен носител съгласно чл. 49, ал. 4 от Вътрешните правила за организация на документооборота в МВР. Постъпилите документи се регистрират и отразяват на ръка за резолюция от директора на ИП - МВР. След поставяне на резолюция, същите се предават на ръка на първия по резолюция служител за работа. Последващото движение на документите се осъществява между служителите. Документите не се връщат в деловодството за сканиране, отразяване на резолюцията и предаване на новия получател. В ИП - МВР не се спазват Правилата за използване на MS Line /Skype for business/ услуга за видео и аудио - конферентна връзка за предаване на данни /М./ в Интернет мрежата на МВР /MVR DOMAIN/, утвърдени с МЗ № 8121з-388/20.04.2016 г., като се допуска движение на документи, които не са насочени по ЦАИСДО.

От представената и приета по делото административна преписка се установява, че

дисциплинарното производство е образувано със Заповед № 8121К-11462/20.09.2023г. (том I, лист 26) на министъра на вътрешните работи. Съгласно последната в доклад рег. №4574р-1601/25.08.2023г. по описа на дирекция „Инспекторат“ (ДИ)-МВР, от извършена проверка по заповед № 8121з-1027/07.07.2023г. на министъра на вътрешните работи, се съдържат данни за извършени нарушения от старши комисар Е. Г.. С посочената заповед е определен и дисциплинарно разследващ орган, който да проведе дисциплинарното производство, като е посочен и съставът му. Жалбоподателката се е запознала със заповедта на 26.09.2023г. срещу положен подпис.

Със заповед № 8121К-11657 от 26.09.2023г. (л.123) издадена от министъра на вътрешните работи е прекратено временното преназначаване на държавен служител Е. Г.-началник на сектор „Психологично осигуряване на структури в [населено място]“ към отдел „Психологично осигуряване на структури на МВР“ при Институт по психология-МВР, временно преназначена на ръководна длъжност Директор на Институт по психология-МВР, с МЗ № 8121К-397/19.01.2023г., считано от датата на сдаване на длъжността.

Представена е обобщена справка рег. № 8121р-852/11.01.2024г. (л.33 и сл.) относно проведено дисциплинарно производство по чл. 205, ал. 1 от ЗМВР, срещу държавен служител в Институт по психология – МВР, дисциплинарно разследващия орган е достигнал до извода за нарушения посочени в доклад с рег. № 4575р-1601/25.08.2023г. по описа на дирекция „Инспекторат“ – МВР единствено по т. 2. По отношение на нарушението по т. 1 от заповед № 8121К-11462/20.09.2023г. на министъра на вътрешните работи, за нарушение по чл.194,ал.2,т.1, предл. Второ от ЗМВР за извършено нарушение по смисъла на чл. 194,ал.2,т.2 от ЗМВР, съставомерно по чл. 200,ал.1,т.11 от ЗМВР, на главен инспектор Г. не следва да бъде търсена дисциплинарна отговорност. По отношение на констатираното нарушение на т. 2 дисциплинарно разследващият орган е приел, че е налице нарушение по смисъла на чл. 194,ал.2,т.1, предл. Второ „неизпълнение на ...заповедите... на министъра на вътрешните работи...“(не е изпълнила МЗ № 8121з-164/03.02.2023г.) и т. 2 от ЗМВР „неизпълнение служебните задължения“ (определени в чл. 20 и чл. 28, ал. 1 от Вътрешните правила за движението на документооборота в МВР и специфична длъжностна характеристика рег. № 8121р-16180/24.09.2020г.), съставомерно по чл. 200,ал.1,т.11, пр. първо, алт. Първа от ЗМВР „неизпълнение на служебни задължения или заповеди ...на министъра на вътрешните работи...“, с предвидено дисциплинарно наказание „порицание“. Приели са, че тъй като отклонението от изискванията е незначително и не е довело до значителни вредни последици,са определили нарушението като маловажно по смисъла на чл. 198,ал.2,вр. с ал.1 от ЗМВР и са наложили дисциплинарно наказание „мъмрене“ в минимално предвидения срок.Служителят се е запознал с обобщената справка и всички дисциплинарни материали по дисциплинарното производство и е получила копие от справката на 12.01.2024г., удостоверено с подпис.

От справката се установява още, че на 26.09.2023 г. е връчена покана № 8121р-19657/25.09.2023г. (л.52) за запознаване със заповедта за образуване на дисциплинарното производство и даване на писмени обяснения.

С цел изясняване на обстоятелствата дисциплинарно разследващият орган е изпратил покани за даване на сведения от служители, като са снети такива от УРИ 31бр-34579/11.10.2023 г. от главен инспектор Л. В., началник на сектор „Лаборатория -

[населено място]“ при отдел „Оперативна психология“ към ИП-МВР, УРИ 301р-20343/11.10.2023 г. от главен инспектор Д. Л., началник на сектор „Лаборатория - [населено място]“ към отдел „Оперативна психология“ при ИП - МВР, рег. № 251р-43730/11.10.2023 г. от главен инспектор Я. У.-П., началник на сектор „Лаборатория - [населено място]“ към отдел „Оперативна психология“ при ИП — МВР, УРИ 365р-57663/11.10.2023 г. от главен инспектор М. Д., началник на сектор „Лаборатория - [населено място]“ към отдел „Оперативна психология“ при ИП — МВР, рег. № 244р-25124/11.10.2023 г. по описа на ОДМВР - Б. от главен инспектор Г. К., началник на сектор „Лаборатория - [населено място]“ към отдел „Оперативна психология“ при ИП — МВР и УРИ 317р-13712/1710.2023 г. от главен инспектор А. А., началник на сектор „Лаборатория - [населено място]“ към отдел „Оперативна психология“ при ИП. - МВР, С. М., началник на отдел „Административен“ при ИП - МВР, И. Г., главен експерт в отдел „Административен“ при ИП - МВР и И. П., ЛРТП в отдел „Административен“ при ИП - МВР, се установява, че не са били запознати със заповед на директора на ИП - МВР, издадена във връзка с организацията на документооборота в МВР. Сведенията се намират от (л.78 до л.94). Установява се още, че посочените сведения са разнопосочни по отношение на организацията на работа с документооборота в МВР и правилата за оборот на електронни документи и документи на хартиен носител в МВР при използване на ЦАИСДО.

Във връзка с вмененото ѝ нарушение на т. 2 (предмет на оспорване в настоящото производство) по време на производството Г. е дала писмени обяснения с рег. № 4579р-3605 от 02.11.2023г. по описа на ИП- МВР (л.76).В тях е заявила, че проверката на ДИ –МВР срещу нея е била тенденциозна и некоректна, като е посочила конкретни документи, които са били изследвани извън проверявания период, като е допълнила, че при констатиране на пропуски и нарушения по отношение на документооборота, своевременно е предприела необходимите мерки. Посочила е, че „в проверката не са били снети сведения от двете служителки, през които преминава целият документооборот на ИП –МВР, а са взети сведения от половината личен състав на Института по Психология“.

От писмо рег. № 4579р-3680/08.11.2023 г. по описа на ИП – МВР (том I , л. 116) е видно, че главен инспектор Е. Г. не е била запозната чрез полагане на подпис в протокол с Вътрешни правила № Из-2493/03.12.2013 г. и с правила за ползване на MS Lync, утвърдени с МЗ № 8121з-388/20.04.2016 г. Служителката не е запозната срещу подпис с Вътрешни правила за организацията на документооборота в МВР, изм. и доп. с МЗ № 8121з-164/03.02.2023 г.,тъй като в този период е заемала длъжността ВПД директор на ИП-МВР.

Приложена е заповед № 8121з-163 от 03.02.2023г. (л.185) за изменение и допълнение на Вътрешните правила за оборот на електронни документи и документи на хартиен носител в МВР при използването на ЦАИСДО, утвърдени със заповед от 03.12.2013г., изменени и допълнени със заповеди от -08.08.2017г., 23.03.2018г.,22.06.2020г.,и 03.02.2021г., където е посочено, че чл. 28 се изменя в следния смисъл: електронни документи се създават и подписват по следния ред:1. След окончателно изготвяне и съгласуване на документа, служителят по чл. 8,сал.2 или 3 записва чернова в ЦАИСДО, съдържаща задължителните данни по чл.24,при което се генерира УРИ, който се нанася във файловото съдържание на документа;2.при файловото съдържание,включващо КЕП,не се допуска промяна на документа във файловото му съдържание;3.в случай че файловото съдържание не е подписано с КЕП извън

ЦАИСДО,от липсата по чл.8,ал.3 или 3 се стартира процедура за електронно подписване;4.ръководителят подписва документа с електронен подпис;5.регистрацията на документа се потвърждава от служителя по чл.8,ал.2 или 3.При необходимост се отразяват допълнителни данни и документът се изпраща към кореспонденцията или се насочва към служител от МВР.

На 12.01.2024г., след връчена покана рег.№8121p-904/12.01.2024г. (л.26) Г. се запознала с обобщена справка рег. № 8121p-852/11.01.2024г. и всички материали по дисциплинарното производство, като след запознаването не е дала обяснение, което се установява от деловодната система на МВР (писмо рег. № 8121p-1205/16.01.2024г. по описа на ДКИАД-МВР).

На 23.01.2024г. е изпратена покана до Г. с рег. № 8121p-1697/23.01.2024г. за даване на писмени обяснения или възражения,адресирани до министъра на вътрешните работи, но такива не са постъпили, видно от деловодната система на ИП - МВР (писмо рег. № 4579p-259/25.01.2024 г. по описа на ИП—МВР).

Въз основа на материалите, събрани в хода на извършената проверка и изготвената в резултат на нея обобщена справка с рег. №58121p-852 от 11.01.2024 г. министърът на вътрешните работи е издал обжалваната в настоящето производство заповед № 8121К-1924 от 21.02.2024г., с която е приел изводите и предложенията на Д., че по т. 1 липсват данни за допуснато от главен инспектор Г. дисциплинарно нарушение, тъй като в периода от 19.01.2023г. до 01.06.2023г., като ръководител на структура по чл. 37 от ЗМВР, не е имала задължение по Наредба № 8121з-254/13.02.2017г. да контролира лично началника на отдел „Оперативна психология“ при ИП-МВР, да запознае в регламентирания срок подчинените си служители с индивидуалните им оценки на втори отчетен период на 2022г. По отношение на констатираното нарушение по т. 2 от заповедта е приел, че е налице такова на основание чл.204,т.1,чл.197,ал.1,т.1,чл.194,ал.2,т.1 предл. второ „неизпълнение на ...заповедите...на министъра на вътрешните работи...“(не е изпълнила МЗ №8121з-164/03.02.2023г., за изменение на № МЗ №8121з-1013/08.08.2017г.) и т. 2 от ЗМВР „неизпълнение служебните задължения“ (определени в чл. 20 от Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР и специфична длъжностна характеристика рег. № 8121p-16180/24.09.2020г.),чл.198,ал.1 от ЗМВР,вр.с чл. 200,ал.1,т.11,пр. първо,алт. Първа от ЗМВР „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди...на министъра на вътрешните работи...“ и в сроковете по чл. 195,ал.1 от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от един месец. Заповедта е връчена лично на жалбоподателката на 22.02.2024г. срещу подпис, с възражение, че не е съгласна с мотивите и че ще представи възраженията си в законоустановения срок.

Като част от административната преписка по делото са приети като

доказателства и: кадрова справка за професионалния стаж и заеманите длъжности, награди и наказания в МВР на ст. инспектор Е. Г., в т.ч. Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР (л.151), утвърдени със заповед №8121з-1013/08.08.2017 г. на министъра на вътрешните работи изменена и допълнена със заповед № 8121з-164/03.02.2023г. (л.124 до л.140), списък на вътрешните и документни регистри, използвани в ЦАИСДО (л.165 и сл.), специфична длъжностна характеристика за длъжността „Директор“ на института по психология –МВР и др.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО от оспорващия са представени писмени доказателства- едно писмо, становище рег. № 4579р-1073 от 04.04.2023г. относно проверка на данни, изнесени в ДЗ от 20.02.2023г. и 20.02.2023г. (л.569) и докладна записка за констатирани нарушения от служител на сектор „Лаборатория-гр. Б.“ (л.559).

ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице – адресат на заповедта, за което е налице правен интерес от обжалването и в преклузивния 14 - дневен срок. Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Заповедта е издадена от К. С. на длъжност министър на вътрешните работи. С оглед изложеното и видно от чл.204, т.1 от ЗМВР се касае за компетентен орган.

Процесната заповед е обективирана в изискуемата съгласно чл.204 от ЗМВР писмена форма. В нея са индивидуализирани извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които се твърди и се приема, че е извършено дисциплинарното нарушение и е посочена правната му квалификация. В случая, в заповедта органът се е позовал на становище рег. № 8121р-1316/17.01.2024г. и на обобщена справка рег.№8121р-852/11.01.2024г. Формално е изпълнено и изискването за излагане на мотиви. Посочен е срокът за обжалване и пред кой орган.

Не се споделя твърдението в жалбата, че оспорваната заповед е издадена в нарушение на чл. 205 от ЗМВР. По силата на посочената разпоредба дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Издадена е заповед с № 8121К-11462/20.09.2023г., с която е определена комисия и срок на проверката, приключила с изготвяне на писмена обобщена справка рег. № 8121р-852/11.01.2024г., с която държавният служител е запознат срещу подпис и дата-12.01.2024г. Едва след това, нарушението се счита за установено по реда на чл. 206 ЗМВР. Спазена е разпоредбата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, съгл. която дисциплинарно наказващият орган е

длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, като в конкретния случай се установява, че след запознаването с всички материали по производството не е дала обяснение, което се удостоверява от деловодната система на МВР (писмо рег. № 8121р-1205/16.01.2024г. по описа на ДКИАД-МВР).

На 23.01.2024г. е изпратена покана до Г. с рег. № 8121р-1697/23.01.2024г. за даване на писмени обяснения или възражения, адресирани до министъра на вътрешните работи, но такива не са постъпили, видно от деловодната система на ИП - МВР (писмо рег. № 4579р-259/25.01.2024 г. по описа на ИП—МВР).

По силата на чл.195, ал.1 от ЗМВР, дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. А според чл.196 от същия закон, дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя, като дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. Видно от материалите по делото, резултата от проверката е известен на ответника на 11.01.2024г., а заповедта – предмет на настоящето производство е издадена на 21.02.2024 г., поради което съдът счита, че са спазени сроковете по чл.195, ал.1 ЗМВР.

Според съдържанието на оспорения административен акт, на жалбоподателката е вменено нарушение на чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР, предл. второ допуснато чрез нарушаване на чл.20, ал.1 от Вътрешни правила за документооборота в МВР, утвърдени със заповед рег.№8121з-1013/08.08.2017г. на Министъра на МВР изменена и допълнена с МЗ № 8121з-164/03.02.2023 г. и специфичната длъжностна характеристика рег. № 8121р-16180/24.09.2020г.

От ответника са представени вътрешните правила и заповедта на министъра на МВР, с които жалбоподателката видно от писмо рег. № 4579р-3680/08.11.2023 г. по описа на ИП – МВР (том I , л. 116), е че не е била запозната чрез полагане на подпис в протокол с Вътрешни правила № Из-2493/03.12.2013 г. и с правила за ползване на MS Lync, утвърдени с МЗ № 8121з-388/20.04.2016 г. Служителката не е запозната срещу подпис с Вътрешни правила за организацията на документооборота в МВР, изм. и доп. с МЗ № 8121з-164/03.02.2023 г., тъй като в този период е заемала длъжността ВПД директор на ИП-МВР.

В конкретният случай СЪДЪТ установи, че ответникът бланкетно е цитирал нормата на чл.20 от вътрешните правила, без да е конкретизирал коя конкретно от двете алинеи е нарушена. В ал. 1 е посочено, че организацията за въвеждане, премахване и промяна на централната номенклатура на делата в системата се извършва от ДКИС, а на локалната-в структурите, определени със заповед на ръководителя служителя/и. В ал. 2 се сочи, че централната номенклатура се променя само в началото на текущата година, а локалните номенклатури при необходимост могат да се допълват през годината, но не могат да се премахват дела. Направена е привръзка със специфичната длъжностна характеристика. Непосочването на конкретните фактически основания, които да съответстват на определената квалификация на дисциплинарното нарушение не може да бъде заместено само от цитирането на правното основание.

С разпоредбата на чл.194, ал.1 ЗМВР законодателят предвижда налагане на дисциплинарни наказания за нарушение на служебната дисциплина, като нарушенията са изброени в ал.2. Видовете дисциплинарни наказания са посочени в чл.197, ал.1 ЗМВР.В конкретният случай на жалбоподателката е наложено наказание „мъмрене“ за срок от един месец на основание чл. 198, ал.1 от ЗМВР.

Относно приложението на материалния закон, съдът съобрази следното: Дисциплинарната отговорност е вид юридическа отговорност. Тя е лична– съгласно чл. 194, ал. 4 от ЗМВР, и следва да се ангажира само при безспорно доказано дисциплинарно нарушение и неговото авторство. За да бъде доказано дисциплинарното нарушение и ангажирана дисциплинарната отговорност на едно лице, е необходимо да се установи от фактическа страна деянието – действие или бездействие, което то е извършило. От обективна страна следва да се докаже противоправността на това деяние, че е налице обективно несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение, а от субективна страна следва да е налице вина на дееца – умисъл или непредпазливост. За да е законосъобразен актът, с който се налага дисциплинарно наказание, следва да се установят посочените елементи на дисциплинарната отговорност и органът да е направил правилна преценка и да е изложил мотиви за всеки от тях.

В обжалваната по делото заповед се твърди, че Г. не е издала заповед в качеството ѝ на директор на ИП-МВР, с която да е определен друг ред за разпределение и докладване на постъпилата кореспонденция, съгласно чл. 48, ал. 2, т. 2 от Вътрешните правила за организация на документооборота в МВР „ръководителите на структури могат със своя

заповед да определят ред за разпределяне и докладване на постъпилата входяща кореспонденция“. В заповедта е посочено, че във връзка с установеното нарушение за това, че не се оформят преписки за тематично свързани документи, при извършеното през 2022г. унищожаване на документи, несъдържащи класифицирана информация, са били унищожени документи до 2015г., а тематично свързани с тях документи, регистрирани през 2016г. не са унищожени, поради което допуснатите нарушения са с **продължителна давност**, в следствие на бездействие на различни директори на ИП-МВР. На служителят се вменяват нарушения извършени през периоди 2015г., 2016г., 2022г., които датират много преди тя да е заемала длъжността директор на ИП-МВР. От сметните сведения на различни служители се установява, че създадената организация на документооборота в ИП –МВР, където Г. е имала преки наблюдения се изпълняват правилата, но не и в секторите „Лаборатория“ в страната. Въпреки това обаче неиздаването на заповед на директора на ИП-МВР за определяне на друг ред за разпределение на входящата кореспонденция не е било проблем за началниците на сектори „Лаборатория“ – [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и др, тъй като всеки от тях е създавал своя собствена организация и ред за изпълнение на ежедневните задачи, свързани с документооборота и не е споделял за никакви затруднения на дейността на ИП-МВР и секторите в страната. Освен това едностранно дисциплинарноаквацията орган се е позовал единствено на сведенията дадени от главен инспектор У. – П., началник на сектор „Оперативна психология-гр. Б.“ при ИП-МВР, която твърди, че правилата не се спазват, въпреки, че от страна на другите началници на сектори не се споделя за проблеми свързани с документооборота в МВР. Не се споделя изложеното в мотивите в издадената заповед, че въпреки сигналите й за нарушения от конкретни служители в сектор „Лаборатория – [населено място]“ до нея не е достигнала информация, какви мерки са били предприети. Видно от представените по делото доказателства (2 бр. докладни записки л. 559 и л. 561) се установява, че гл. инспектор Я. У. – П. е сигнализираща за констатирани нарушения от служител на сектор „Лаборатория – [населено място]“. Във връзка с тях от началник на отдел ОП комисар А. Т. е изискано писмено становище от С. М.- системен оператор в сектор „Лаборатория-гр. Б.“ по посочените в докладните записки случаи. Представена е докладна записка изготвена от С. М. (л.564), която е дала обяснения по посочените случаи. Представено е и сведение от инспектор Г. Ч., която е била свидетел на сочените в докладните записки -случки от У.-П.. Представено е становище във

връзка с проверка на данни, изнесени в ДЗ рег. № 100669р.87/20.02.2023 г. и ДЗ рег. № 10669р-88/20.02.2023 г. (л.569), видно от които началник отдел „Оперативна психология комисар А. Т. е приела, че не няма категорични данни за дисциплинарни нарушения. От посоченото не става ясно защо именно Е. Г. и какво точно нарушение е извършила в качеството си на изпълняващ длъжността ВПД директор на института по психология- МВР. Не е възможно при всяко съмнение и сигнал за нарушение на служебната дисциплина на някой служител, да бъде сезиран директорът и той да провежда дисциплинарно производство, както и да му се вменява, че е негова отговорност да уведомява подателят на сигнала за развитието на случая. Още повече, че в този случай началник отдел е този, който следва да провери подадения сигнал, да събере доказателства и да прецени дали да наложи дисциплинарно наказание.

Следователно, вмененото на Е. Г. нарушение на задължения, произтичащи от специфичната ѝ длъжностна характеристика, не се доказва по делото, нито се доказва, същата виновно да е нарушила задълженията си, доколкото дори не е била запозната в служебното си качество чрез полагане на подпис в протокол за запознаване с Вътрешни правила № Из-2493/03.12.2013 г и с правила за ползване на MS Lync, утвърдени с МЗ № 8121з-388/20.04.2016 г. Не е запозната срещу подпис и с Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР, изм. и доп. С МЗ № 8121з-164/03.02.2023г., тъй като в този период е заемала длъжността ВПД директор ИП-МВР.

В заключение СЪДЪТ счита, че процесната заповед е издадена в противоречие с приложимите материално-правни норми, тъй като в процесния случай на жалбоподателката от наказващия орган е било наложено наказание "мъмрене" за нарушаване на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗМВР, изразяващо се в неизпълнение на ...заповедите ...на министъра на вътрешните работи и за неизпълнение служебните задължения“ (определени в чл. 20 от Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР и специфичната длъжностна характеристика. Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Дисциплинарните нарушения са дефинирани в чл. 194, ал. 2 от ЗМВР. За проявлението на предвидената дисциплинарна отговорност е необходимо виновно извършване на правонарушение, което не съответства на дължимото по закон поведение на държавен

служител от МВР. Административният орган следва да докаже, че служителят виновно /умишлено или по непредпазливост в двете й форми - небрежност и самонадеяност/ е нарушил служебната дисциплина и е извършил дисциплинарно нарушение по някоя от хипотезите на чл. 194, ал. 2 от ЗМВР. Следователно, нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя, каквото в случая не е налице. В случая ответната страна не доказва по безспорен начин наличието на виновно действие / бездействие на наказания държавен служител във връзка с вменените му дисциплинарни нарушения. Следва да се посочи още, че е установено, че няма до сега дисциплинарни наказания и нещо повече няколко пъти е награждавана с „Благодарност“ през 2006г., „Парична награда“ през 2007 г. и „Писмена похвала“ през 2021 г., както и няма незаличени по чл. 213 от ЗМВР наложени наказания.

Във връзка с посоченото, следва да се има предвид, че макар и наложено най-лекото по вид дисциплинарно наказание, дори и прилагайки разпоредбата на чл. 198, ал. 2 от ЗМВР, административно наказващия орган е длъжен да докаже виновното неизпълнение на служебните задължения.

Тъй като с личното си поведение в конкретното си служебно качество не е допуснал неизпълнение на негови служебни задължения, респективно такова неизпълнение не съставлява описаното от фактическа страна в мотивите на оспорената заповед, неправилно и в противоречие с целта на закона и е наложено дисциплинарно наказание "мъмрене" за срок от 1 месец. С оглед на което актът се явява и в несъответствие с целта на закона.

По изложените съображения, оспорената заповед е материално-незаконосъобразна и издадена в противоречие с целта на закона - незаконосъобразност по чл.146, т.4 и т.5 АПК, като съдът дължи отмяната й.

С оглед изложеното – по същество се приема от състава, че няма извършено нарушение.

Следователно жалбата е основателна и трябва да се уважи, ведно с последиците- осъждане на ответната страна за разноските съгласно представен договор за правна защита сер. № [] от 10.05.2024г. (л.558) от 750лв. и заплатена ДТ в размер на 10 лв., които да се платят на жалбоподателя.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на Е. Б. Г., , чрез адвокат О. Б. от [населено място] [улица],
ет.4

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД №8121К-1924 от
21.02.2024г. на Министъра на вътрешните работи, с която на лицето е
наложено дисциплинарно наказание „Мъмрене“ за срок от един месец.

ОСЪЖДА МВР да заплати на Е. Б. Г., , от [населено място] ул. П., №9,
ет.4 разноси по делото в размер на 760лв.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.211 ЗМВР.

Преписи на страните.

Съдия: